

Studentii de la Oxford, împotriva negaționismului și a extremei drepte

Peste 200 de demonstranți au pătruns la o sesiune a venerabilei societăți de dezbateri Oxford Union, pentru a protesta împotriva prezenței istoricului negaționist David Irving, condamnat în Austria pentru declarațiile sale de negare a Holocaustului, și a lui Nick Griffin, liderul formațiunii de extremă dreapta, Partidul Național Britanic (PNB). Protestatarii au strigat: „Nu vrem fasciști la Oxford. Vom apăra democrația“. Cu câteva minute înaintea dezbaterii, ei au reușit să treacă de cordoanel de securitate amplasate lângă clădirea Oxford Union și au organizat o demonstrație sit-in în holul clădirii. În acțiunea de protest, mai multe grupuri de studenți, inclusiv Uniunea Studenților din Oxford și societățile evreiești și musulmane din cadrul universității, s-au alăturat grupării militante „Uniți-vă împotriva Fascismului“. Uniunea Studenților Evrei (USE) a închiriat autobuze cu care a adus studenți evrei din Birmingham, Bristol, Cambridge și din mai multe campusuri londoneze pentru a se alătura reprezentanților Consiliului Evreiesc pentru Egalitate Racială, Uniunii Naționale a Studenților (UNS) și mișcării „Uniți-vă împotriva Fascismului“.

Yair Zivan, de la USE, unul dintre organizatorii campaniei, a declarat că a fost „îngrozit“ când a auzit de invitarea celor doi negaționisti la dezbateri. „Suntem profund dezamăgiți că președintele societății de dezbateri a permis organizarea acestei manifestări. Se pare că pe el nu-l interesează că această dezbateri îi jignește pe studenții evrei“, a declarat el.

Deși independentă de Universitatea din Oxford, societatea de dezbateri este compusă mai ales din studenți. Ei au decis prin vot să permită participarea celor doi, cu toate apelurile pentru revocarea invitației. Președintele societății, Luke Tryl, a declarat că i-a invitat pe cei doi să vorbească despre limitele libertății de expresie, nu să-și expună părerile. „Scopul fondării cu 184 de ani în urmă a societății Oxford Union a fost promovarea și apărarea libertății cuvântului și acesta urma să fie subiectul dezbaterii“, a declarat

el postului de televiziune Sky News. „Oferim posibilitatea pentru combaterea lui David Irving și Nick Griffin“.

„Democrația echivalează cu libertatea cuvântului în măsura în care nu incită la ură împotriva celorlalți, dar include și dreptul de a li se spune extremiștilor că nu sunt bineveniți, precum și răspunderea de a proteja minoritățile. Permițând organizarea acestui eveniment, președintele a pus pe planul doi soarta studenților evrei din campus, avantajând propria publicitate și consider că acest fapt va transmite un mesaj cu totul negativ“, a declarat Zivan.

Un purtător de cuvânt al organizației „Uniți-vă împotriva fascismului“ a afirmat: „La Forumul pentru exprimare liberă, Oxford Union nu trebuia să ofere o platformă lui Nick Griffin, liderul PNB fascist, și lui David Irving, cel care a negat în permanență Holocaustul. Este o deosebire imensă între a apăra exprimarea liberă și a oferi o platformă fasciștilor. Departe de a fi campioni libertății cuvântului, istoria a demonstrat că atunci când fasciștii ajung la putere, desființează libertatea cuvântului, democrația, drepturile omului; ei au ucis milioane de oameni și au încercat să anihileze comunități întregi“.

La rândul lor, Uniunea Studenților de la Universitatea Oxford

și UNS au protestat împotriva evenimentului. „Negaționistul David Irving și liderul partidului fascist PNB, Nick Griffin, nu au ce căuta în societatea noastră multiculturală, nemaivorbind de diferitele noastre campusuri universitare“, a declarat Gemma Tumelty, lidera UNS. Organizația noastră se opune fără echivoc rasismului și fascismului oriunde și-ar face apariția și se va opune încercărilor Societății de Dezbateri a Universității din Oxford să-i invite pe Irving și Griffin. Opiniile rasiste, antisemite, homofobe și islamofobe ale celor doi amenință securitatea diferitelor comunități universitare. Acolo unde acționează PNB, cresc atacurile rasiste și alte manifestări legate de ură“, a mai spus lidera UNS.

EVA GALAMBOS

În turneul său din Orientul Mijlociu

Președintele George Bush a avut lacrimi în ochi când a vizitat Memorialul „Yad Vashem“

Cu prilejul vizitei sale în Israel, președintele american George Bush a participat la un tur de o oră al Memorialului „Yad Vashem“ din Ierusalim. El a avut pe parcurs lacrimi în ochi și a declarat că ceea ce a văzut aici ilustrează faptul că niciodată nu trebuie să cedezi în fața răului. Purtând kipa, a așezat o jerbă de flori roșii și albastre pe piatra care acoperă cenușa victimelor Holocaustului, adusă din șase lagăre de concentrare, și a aprins o torță în memoria victimelor. Președintele american a declarat că a rămas profund impresionat când a văzut că nici măcar în fața ororilor și răului, oamenii nu l-au uitat pe Dumnezeu, că au rămas neclintii în credința lor. Emoționat profund în timpul vizitei, după ce a văzut fotografiile aeriene despre Auschwitz, luate de aviația americană, Bush a întrebat-o pe Condoleezza Rice de ce a refuzat guvernul american să bombardeze lagărul, a relatat președintele Memorialului „Yad Vashem“, Avner Shalev, care a însoțit delegația americană. Președintele S.U.A. a apreciat, a mai spus Shalev, că americanii ar fi trebuit să bombardeze lagărul. Tom Segev, important cercetător al Holocaustului, a remarcat că este pentru prima dată când un președinte american recunoaște acest lucru.

Bush a semnat în Cartea de onoare a Memorialului, scriind: „Dumnezeu să binecuvânteze Israelul“.

Președintele „Yad Vashem“ i-a dăruit lui Bush un album cu ilustrații ale Bibliei, realizate de artistul evreu Carol Deutsch, mort în Holocaust, în lagărul de la Buchenwald. El s-a ascuns un timp în Belgia, dar a fost denunțat. După război, fiica lui, Ingrid, a descoperit că naștii au confiscat mobilierul și obiectele de valoare ale familiei, lăsând neatins un singur obiect – o cutie frumos lucrată din lemn și împodobită cu Steaua lui David și cu o menoră, care conținea 99 de ilustrații ale Bibliei, realizate de artist. Originalele sunt expuse la „Yad Vashem“ și muzeul a decis să producă o serie specială de 500 de exemplare cu reproduceri ale ilustrațiilor, primul album revenindu-i președintelui Bush. (E.G.)

Pentru combaterea negaționismului este nevoie de cunoaștere

Asociația Evreilor din România Victime ale Holocaustului a editat în 2007, printre alte lucrări, următoarele volume pe care le supunem atenției cititorilor: ● „Holocaust – Gânduri, idei, sentimente“ ● „Holocaust – Tinerii întreabă, supraviețuitorii răspund“ ● „Procesul ghetourilor din Nordul Transilvaniei“ (vol. I. II).

Prima carte: „Holocaust – Gânduri, idei, sentimente“ este o antologie, alcătuită pe bază de concurs, cu lucrări ale unor elevi de liceu din toată țara. Este greu să alegem un citat, cartea merită citită în întregime. Generația tânără, prin acești elevi demonstrează că știe să privească trecutul cu mintea și sufletul unor oameni maturi, pătrunși de umanism și înțelegere, superioare unor așa-zisi comentatori ori autointitulați „istorici“ obtuzi, negaționisti.

În cea de a doua carte găsim mărturiile ale unor supraviețuitori ai Holocaustului: Liviu Beris, Oliver Lustig, Leonard Zăicescu, Iancu Tucărman, Miriam Bercovici, Sonia Paty, ca și comentarii ale sociologului dr. Hary Kuller. Este o lucrare de valoare documentară pentru toate generațiile, cu o singură condiție pentru cel care citește: buna credință, adică înțelegere, dorință de a înțelege.

A treia carte este alcătuită de Oliver Lustig, cu competență, cumulând date despre tragedia evreilor din Nordul Transilvaniei, ocupat de regimul fascist maghiar, parte a Holocaustului european. O carte pentru orice istoric dispus să pătrundă în realitatea anilor 1944-1945.

BORIS MARIAN

În vizor: Statutul F.C.E.R.

În virtutea dreptului la replică, publicăm un punct de vedere formulat de președintele C.E. Arad, ing. Ionel Schlesinger. Discuțiile despre Statutul F.C.E.R., de la Adunarea Generală din 16-17 decembrie 2007, le publicăm, parțial, în numărul prezent, pag. 2 (vezi: Denumirea Statutului F.C.E.R. va cuprinde și sintagma „Cultul Mozaic“), cu precizarea că formularea nu reprezintă un compromis, ci rezultatul unei votări, chiar dacă, în viitor, F.C.E.R. se va strădui să perfecteze actuala formă a Statutului. (R.E.)

În numărul precedent al ziarului, sub titlul „Adunarea Generală Extraordinară a F.C.E.R.“, s-a publicat o scurtă informare despre evenimentul respectiv, arătându-se, în final, că în numărul viitor se va scrie „pe larg“. În acest context, doresc să formulez câteva precizări, menite a elimina ambiguitatea unor formulări din articolul respectiv, gândindu-mă în special la amintitul „consens“.

Din capul locului, doresc să menționez că acest consens a existat doar în privința recunoașterii faptului că avem nevoie de un Statut, și că acesta trebuie să constituie fundamentul reglementării modului de funcționare a comunităților și a Federației acestora, precum și a relațiilor dintre ele. În privința denumirii, conținutului și formei de redactare a statutului, suntem departe de consens.

Prima obiecție fundamentală se referă la însăși denumirea Statutului, denumire care rezultă din modul inadmisibil și scandalos în care e definit Cultul nostru în „Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor“. În Anexa la respectiva Lege, care cuprinde lista celor 18 culte recunoscute în România, la poziția 16, apare cultul (!), „Federația Comunităților Evreiești din România“.

Având în vedere faptul că la art. 14 pct. 1 al aceleiași legi se prevede că „Fiecare cult trebuie să aibă un organism național de conducere sau de reprezentare“, este o aberație ca Federația, care nu este altceva decât organismul de reprezentare al comunităților evreiești de cult mozaic, să întruchipeze în același timp și cultul propriu-zis.

Imediat după apariția respectivei legi (ianuarie 2007), și mai apoi, la prima ședință a Consiliului de Conducere al Federației, am arătat că noi refuzăm să fim parte a „Cultului F.C.E.R.“ și că trebuie acționat neîntârziat pentru schimbarea denumirii în „Cultul Mozaic“. Despre acest aspect a relatat, la timpul respectiv, și „Realitatea Evreiască“.

Punct de vedere

Din păcate, de atunci și până la Adunarea Generală din 16-17 decembrie 2007, cu toate că și la următoarea ședință a Consiliului de Conducere s-a ridicat aceeași problemă, nu s-a întreprins nimic pentru reglementarea situației. Având în vedere că Legea 489 prevedea un termen de un an (data limită fiind astfel 11 ianuarie 2008) pentru depunerea statutului fiecărui cult din cele 18 recunoscute, am ajuns ca la data Adunării Generale, când s-a supus spre aprobare statutul, să fim în criză de timp. În acest mod, am acceptat ca soluție de compromis, să se prezinte statutul cu titlul „Statutul Federației Comunităților Evreiești-Cult Mozaic“, urmând a se depune în continuare demersurile pentru schimbarea în lege a denumirii cultului ca fiind „Cultul Mozaic“, după care și denumirea Statutului va fi în consecință „Statutul Cultului Mozaic“.

De asemenea, am formulat obiecțiuni principale și punctuale privind atât conținutul cât și forma de redactare a variantei de statut propuse. Sper că doar din lipsă de timp nu s-a putut ține cont de aceste obiecțiuni, urmând ca la redactarea variantei ce se va elabora, ca propunere de modificare a statutului, să fie analizate și acestea.

În principal, m-am referit la faptul că în actuala variantă, comunitățile sunt tratate ca niște anexe ale Federației, în loc de a se accentua definirea rolului și atribuțiilor acestora ca organizații în care se desfășoară viața evreiască. Mai mult, Federația e definită ca „Organism național de conducere și reprezentare“, când formularea din Lege este „Organism de conducere sau reprezentare“. Am arătat foarte clar că noi nu avem nevoie de nici un organism de conducere, întrucât, chiar conform statutului, comunitățile sunt conduse de comitetele de conducere alese democratic. Avem în schimb nevoie de un organ central de reprezentare, care să nu fie o structură birocratică hipertrofiată, care să-și aroge niște drepturi pe care comunitățile nu sunt de acord să i le atribuie. O abordare centralistă nu face decât să justifice lipsa de rezultate a acelor comunități, lipsite de inițiativă și activități, care așteaptă „indicații“ de la centru.

În încheiere, doresc să abordez o problemă principală: de multe ori, unii dintre colegii noștri aflați la conducerea Federației fac apel la „unitate“, dar au un mod original de a înțelege această noțiune, și anume prin acceptarea unanimă a punctului de vedere exprimat de ei. De multe ori, părerile contrarii sunt catalogate ca un atac la această unitate. Întotdeauna am exprimat părerile mele în mod absolut pragmatic și fundamental logic, având în vedere exclusiv bunul mers al activității comunitare și simțind, ca membru al Consiliului de Conducere al Federației, greutatea răspunderii față de cei care mi-au dat mandatul de a-i reprezenta. În acest context, mă aștept ca și propunerile mele să fie analizate punctual și acceptate sau respinse doar fundamentat, pe criterii obiective.

Revenind la termenul de „consens“ de la începutul acestui text, consider că acesta trebuie înlocuit cu termenul de „compromis“, având în vedere că s-a făcut sub presiunea timpului și condiționat de efectuarea necesarelor viitoare reparații.

IONEL SCHLESINGER